

P.12 Arbeidsrecht

U bent gewaarschuwd! Looncessie voor afbetaling consumentenkrediet?

DOOR HARRY VAN STRATEN, VERBONDEN
AAN HOLLAND VAN GIJZEN ADVOCATEN
EN NOTARISSEN, SECTIE ARBEIDSRECHT,
KANTOOR ROTTERDAM

De media staan bol van de reclame-uitingen van kredietverstrekkers. Niet zonder succes, zo blijkt uit cijfers van het CBS. In 2006 is er maar liefst voor 9,7 miljard euro aan nieuwe consumentenkredieten verstrekt.

Veel mensen kunnen de verleiding van (te) veel lenen kennelijk niet weerstaan. Ter voorkoming van zogenaamde probleemschulden is inmiddels een aantal wettelijke maatregelen genomen. Die bestaan onder meer uit voorschriften omtrent de informatieverstrekking door kredietverleners en een voorgeschreven voorafgaande kredietwaardigheidstoets. Dat overkreditering desondanks nog altijd geen uitzondering is, blijkt uit het toegenomen aantal registraties bij het Bureau Krediet Registratie (inmiddels meer dan 10.000) en de gestaag groeiende praktijk van deurwaarders en andersoortige incasso-ondernemingen.

Waar raakt dit alles nu de werkgever vraagt u zich af? Welnu. De kredietverstrekker (of - in geval van wanbetaling - het incassobureau) zal zekerheid willen dat de kredietnemer de lening (c.q. betalingsregeling) ook daadwerkelijk zal afbetalen. De kredietverstrekker bedenkt daarom het volgende. De werknemer heeft een vorderingsrecht op zijn werkgever wat betreft diens aanspraak op (toekomstige) loonbetalingen. Tot zekerheid van afbetaling van het krediet of de afbetalingsregeling bedingt de kredietverstrekker gewoon een zogenaamde looncessie. Sterk vereenvoudigd weergegeven komt het erop neer, dat de werknemer zijn loonvorderingsrecht (deels) overdraagt aan de kredietverstrekker c.q. het incassobureau. Een deel van het loon wordt dan door de werkgever periodiek rechtstreeks aan de kredietverstrekker overgemaakt, totdat de lening volledig is afgelost.

De werkgever zal geneigd zijn om aan een dergelijke looncessie zijn medewerking te verlenen. Waarom zou hij immers niet? Hij heeft het Burgerlijk Wetboek erop nageslagen. Het arbeidsovereenkomstenrecht BW (voor de liefhebbers: artikel 7:633 BW) laat een overdracht

van het recht op loon kennelijk toe, de overdracht ligt vast in een door de werknemer ondertekende cessieakte en per saldo kost het hem toch niets extra.

Mis! De Wet op het consumentenkrediet verbiedt namelijk ieder beding waardoor de kredietnemer, in dit geval dus de werknemer, ter zake van een krediettransactie enig recht op arbeidsloon op enigerlei wijze overdraagt, vervreemdt of bezwaart. Dit is dwingend recht. De looncessie is daarom een nietige rechtshandeling. De overdracht van het vorderingsrecht wordt van rechtswege geacht niet te hebben plaatsgevonden. Dit heeft tot gevolg dat de werknemer van de werkgever alsnog betaling van het loon kan vorderen en wel met terugwerkende kracht (vermeerderd met wettelijke verhogingen en rente). Over het antwoord op de vraag of de werkgever het door hem aan de kredietverstrekker c.q. het incassobureau betaalde kan terugvorderen wegens onverschuldigde betaling, wordt in literatuur en rechtspraak verschillend gedacht. Een slimme werkgever zal dit restitutie-risico niet willen lopen en aan de looncessie geen medewerking verlenen.

In het kort

- Aantal consumentenkredieten is toegenomen.
- Kredietverstrekkers willen zekerheid over afbetalingen, en bedingen looncessies.
- Deze constructie is in de Wet op het consumentenkrediet echter verboden.
- Werkgevers die hieraan meewerken lopen risico het aan kredietverstrekkers betaalde bedrag alsnog aan de werknemer te moeten uitbetalen.

Looncessie is nietige
rechtshandeling